

Méltóságos Urain!

Az én szegény elhagyott hajlékomba is eljutott híre annak a véghe-
tethen nagy kitüntetésnek, mely Méltóságod nagy és tudományos mun-
kájának méltó jutalmául érte.

Visszhangzik az egész világon Méltóságod által a Magyar hazának ho-
zott eltörölhetetlen dicsősége! Oh mily felemelő érzés lehet ez! midőn
az emberi személye egy egész világ központjába kerül.

Sajnos én már nem olvashatom a részleteket, mert rövid pár hó-
nap óta jobb szememre - készülékemmel - világtalan lettem, bal szemem
is az idegsorvadás előrehaladt stádiumában van; elmém a
nagy katasztrófa nehéz óráiban elborult s csak néha - mint jelen e-
s esetben is, vélekedem vissza az elmúlt évek küzdelemteljes, de meg-
elégedett napjaira, amikor még nekem is volt részem a napban
és láttam a csillagokat. Így érzem örök éjszaka borult nemcsak
szememre, hanem lelkekre is. És mégis ragaszkodom az élthez,
pedig az elmúlás megváltás lenne számomra, hi sly egyedül, el-
hagyottan élek.

Nem mehetek már dolgozni oda, a hova oly szivesen és vágya-
kóran mentem és a hol oly jók voltak hozzám a felelővelők.

Vége, ennek már örökre vége! Itt kell ülnöm semmitte-
vésben és lethargicus álomban szenderegnyem s ez is még min-
dig jobb, mintha a való igazsága ébredve marcolgatók fájó
kínjain a megváltóhathatáron való felett.

Exellenis insig munkán dolgoztam eddig a városi földadó nyil-
vántartóban becsületesen, szeretetből, - mert különös egyéni sa-
jtságom volt a nagy szorgalom és munkakedv!

Instállom, ne méltóztassék rossz néven venni, hogy féke vessz-
selt gondolataim messze elkalandoztak a tárgytól. Erdélyből
jöhök évekkel ezeltt - de még most is őszinte ideáim vannak.

Most pedig végre túl méltóztatásuk megengedni, hogy össze-
lökjen minden kis atomjával kívánhatassam Méltóságodnak,
hogy megőrizhatalatlan években keresztül a legjobb egészség-
ben élvezhesse oly nagy megérdemelt hitintézésnek dicső-
ségét s méltóztatásuk megengedni nekem, hogy egyszerre kis szün-
tes ember létemre felemelkedtem, habár egy pillanatra is. Méltó-
ságod becses személyéhez, ki oly magasra áll felettünk lelkileg és
egyénileg. Emberi gyarlóságom mentsem ki ezért.

Vagyok Méltóságos jó Urannak
alázatos szegény szolgája:

Breged, 1937. nov. 20.

Đeке ucca. 12.

Kulifay Gusztáv
volt szellemi inséges.